

UNITED STATES EMBASSY WARSAW
ART IN EMBASSIES EXHIBITION

ELIZABETH DACOSTA AHERN

Sol Africa, undated

Acrylic on canvas, 44 x 44 in.

Courtesy of the artist, Waltham, Massachusetts

Sol Africa, *niedatowany*

Akryl na płótnie, 111,8 x 111,8 cm

Ze zbiorów artystki, Waltham, Massachusetts

ART IN EMBASSIES

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of ART in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

For fifty years, ART in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. ART in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights and peace around the world.

— John Forbes Kerry
U.S. Secretary of State

SZTUKA W AMBASADACH

Ustanowiony w 1963 r. program Departamentu Stanu „Sztuka w ambasadach” odgrywa ważną rolę w amerykańskiej dyplomacji publicznej dzięki organizowanym na szeroką skalę wystawom stałym i czasowym oraz wspieraniu artystów i publikacji. Muzeum Sztuki Nowoczesnej planowało utworzenie takiego ogólnoświatowego projektu już dziesięć lat wcześniej. Na początku lat 60-tych XX w. prezydent John F. Kennedy podjął formalną decyzję o jego powstaniu i mianował pierwszego dyrektora zarządzającego. „Sztuka w ambasadach” jest dziś obecna w ponad 200 miejscach na świecie – w ramach wystaw stałych i czasowych w obiektach reprezentacyjnych amerykańskich placówek: ambasadach, konsulatach oraz rezydencjach, a w ich skład wchodzi wybrane współczesne prace artystów ze Stanów Zjednoczonych oraz krajów goszczących wystawy. Dzieła wchodzące w skład kolekcji umożliwiają ludziom oglądającym je w wielu krajach na świecie – przy czym żadna inna amerykańska fundacja ani organizacja nie ma takiego zasięgu – zapoznanie się z jakością, rozmachem i różnorodnością sztuki i kultury Ameryki oraz krajów goszczących wystawy.

Wystawy w ramach programu „Sztuka w ambasadach” dają możliwość tym obcokrajowcom, którzy być może nigdy nie pojadą do Stanów Zjednoczonych, osobiście doświadczyć głębi i zakresu naszego dziedzictwa artystycznego i wartości, przez co można powiedzieć, że „zostawiamy trwałe ślady tam, gdzie nie ma możliwości oglądania amerykańskiego malarstwa”.

Od pięćdziesięciu lat program „Sztuka w ambasadach” pełni istotną rolę w stosunkach dyplomatycznych poprzez wymianę kulturową prac plastycznych. Wystawy, stałe kolekcje oraz wymiany kulturowe pomiędzy artystami łączą ludzi z najodleglejszych zakątków społeczności międzynarodowej. A docieranie do coraz większej rzeszy ludzi, mówienie jasnym, zdecydowanym głosem oraz otwartość na innych mają dla Ameryki wymiar strategiczny. „Sztuka w ambasadach” pogłębia kontakty, przekracza granice, buduje zaufanie, zwiększa szacunek i zrozumienie pomiędzy narodami. W tym tkwi sedno globalnego przywództwa Ameryki i dlatego nie ustajemy w wysiłkach na rzecz wolności, praw człowieka i pokoju na świecie.

— John Forbes Kerry
Sekretarz stanu USA

INTRODUCTION

E Pluribus Unum

That eighteenth-century American motto, still found on coins and the dollar bill, originally referred to the founding of the United States from thirteen very different and uneasy colonies. Over time, however, it has taken on a larger sense. "One from many" can be seen as one United States made up over the years of millions of immigrants from every country in the world and their descendants, forging, together with the Native peoples one unique nation whose strength lies in its diversity. The one is what it is because of the many that make it.

And that is so for the exhibition of art that you see here in the Warsaw Ambassador's Residence, as Ambassador Mull was interested in highlighting the diversity of American artists. The works are all by American artists, although one was born in Taiwan. They may be Native American, Asian American, African American; their ancestors may have been Polish, or Slovak, or Portuguese, or Norwegian, or English, or Sephardic, or of origins unknown, as is often the case with Americans. They come from many different states in the United States. Their style of painting ranges from the most photorealistic to the most non referential abstraction, with many gradations in between.

What is striking about this small sampling of works is their variety, their sheer, exciting sense of inventiveness. Each individual has found his own means of expression. As you view these works we hope that you are filled, with a sense of possibility, with the sense of openness and potential that these artists found in coming to their own individual means and freedom of expression that they all share.

— Sally Mansfield
Curator

WSTĘP

E Pluribus Unum

Powyższe amerykańskie motto, nadal znajdujące się na monetach i banknotach dolarowych, ukuto w XVIII w. i początkowo odnosiło się do faktu założenia Stanów Zjednoczonych z trzydziestu bardzo różnych i niespokojnych kolonii. Z biegiem czasu nabrało ono jednakże bardziej uniwersalnego znaczenia. Słowa „jedno uczynione z wielu” można interpretować jako jedno państwo, Stany Zjednoczone, które budowały miliony imigrantów, przez lata przybywających ze wszystkich zakątków świata, oraz ich potomkowie, którzy wraz z rdzennymi Amerykanami stworzyli naród wyjątkowy, którego siła leży w różnorodności. Taka jedność możliwa jest dzięki wielości.

Odnosi się to także do wystawy sztuki, w której Ambasador Mull chciał podkreślić różnorodność artystów amerykańskich, a którą znajdują Państwo tutaj, w Rezydencji Ambasadora w Warszawie. Autorami wszystkich dzieł są Amerykanie, choć jedna artystka urodziła się na Tajwanie. Niektórzy z nich są rdzennymi Amerykanami, Afroamerykanami bądź mają pochodzenie azjatyckie; być może ich przodkowie byli Polakami, Słowakami, Portugalczycami, Norwegami, Anglikami bądź Sefardyjczykami, albo nie wiadomo skąd pochodzili, jak to często ma miejsce w przypadku Amerykanów. Artyści ci pochodzą z różnych stron Stanów Zjednoczonych. Ich dzieła stworzono w różnych stylach, począwszy od fotorealizmu po całkowitą abstrakcję, przy czym wiele obrazów można umiejscowić gdzieś pomiędzy.

Uderza różnorodność oraz niesamowita inwencja twórcza tej małej kolekcji dzieł. Każdy artysta znalazł swój własny środek wyrazu. Mamy nadzieję, że oglądanie tych dzieł napełni Państwa poczuciem niezmiernych możliwości oraz otwartości, które każdy z artystów odnalazł w swoim indywidualnym stylu oraz w swobodzie wyrazu, która ich wszystkich łączy.

— Sally Mansfield
Kurator

ELIZABETH DACOSTA AHERN

"Painting for me is as necessary as breathing; as much an instinct as a delight. Images come from lemrança, or memories of daily experiences from nature, poetry, music, culture and life.*

Contemplation, imagination and time may alter the memory of the experience. As I paint, I attempt to capture the essence and the ephemeral characteristics of the remembered sensation. The process of painting in layers gives me the opportunity to alter, to deepen or to extend the image as it shifts in my mind.

I want to experience the lemrança of color, light and space of the experience."

— Elizabeth DaCosta Ahern

Elizabeth DaCosta Ahern is a painter, printmaker, and art instructor. She has received many grants and awards, including the Massachusetts Artist Foundation Grant in painting, and a Kinnicutt Travel Grant. In 2010, invited by the U.S. Ambassador to Portugal to be a Visiting Artist, she traveled to the country and lectured at the University of Coimbra and the University of Porto. In 2006 she was invited to participate in the American Artists Abroad Program, traveling to Angola, where she taught a workshop at the Rangel Art School, met with many Angolan artists in a cultural exchange of ideas and methods, as well as having an exhibition of her paintings. Both programs were in association with related Art in Embassies exhibitions.

Ahern has taught at the DeCordova Museum School, Worcester Art Museum, and Lesley University and has offered workshops in New Mexico and Greece. She exhibits her paintings in several galleries and has work placed in many corporate and private collections. A graduate of Boston University, and the School of the Museum of Fine Arts, Boston, she also studied in a Master Class with Helen Frankenthaler in Santa Fe, New Mexico.

*Lembrança in Portuguese means memory of remembrance.

„Malowanie jest dla mnie równie ważne co oddychanie – to instynkt, ale też źródło cudownej przyjemności. Moje obrazy powstają z lemrança, czyli wspomnienia codziennych doświadczeń związanych z przyrodą, poezją, muzyką, kulturą i życiem.*

Medytacje, wyobraźnia i upływający czas mogą zmienić pamięć osobistych doświadczeń. Gdy maluję, staram się uchwycić istotę i efemeryczny charakter zapamiętanych wrażeń. A proces malowania warstwami daje mi możliwość zmieniania, pogłębiania lub powiększania obrazów przekształcających się w moim umyśle.

Chcę przeżywać kolory, światło i przestrzeń różnych doświadczeń."

— Elizabeth DaCosta Ahern

Elizabeth DaCosta Ahern jest malarką, graficzką i nauczycielką. Otrzymała wiele wyróżnień w postaci grantów i nagród, m.in. grant Massachusetts Artist Foundation w dziedzinie malarstwa, a także Kinnicutt Travel Grant. W roku 2010 na zaproszenie ambasadora USA w Portugalii odbyła podróż artystyczną po całym kraju, jednocześnie wykładając na Uniwersytecie w Coimbrze i na Uniwersytecie w Porto. W 2006 r. uczestniczyła w projekcie „Amerykańscy artyści za granicą” – w Angoli, gdzie prowadziła warsztaty w Rangel Art School, spotykała się z wieloma angolskimi artystami w ramach kulturowej wymiany myśli i metod, wystawiała tam też swoje prace. Oba te projekty były związane z programem „Sztuka w ambasadach”.

Ahern uczyła malarstwa w DeCordova Museum School, a także w Worcester Art Museum oraz na Lesley University, prowadziła też warsztaty w Nowym Meksyku i w Grecji. Wystawia swoje prace w kilku galeriach, część z nich znajduje się też w licznych kolekcjach firmowych i prywatnych. Ukończyła studia na Uniwersytecie Bostońskim, studiowała tam też w School of the Museum of Fine Arts, a później kształciła się też na warsztatach mistrzowskich Helen Frankenthaler w Santa Fe w Nowym Meksyku.

*Lembrança oznacza po portugalsku pamięć o wspomnieniu.

ELIZABETH DACOSTA AHERN

Luanda Bay, undated. Acrylic on canvas, 35 x 56 in. Courtesy of the artist, Waltham, Massachusetts
Zatoka Luanda, niedatowany. Akryl na płótnie, 88,9 x 142,2 cm. Ze zbiorów artystki, Waltham, Massachusetts

ELIZABETH DACOSTA AHERN

Sol Africa, undated. Acrylic on canvas, 44 x 44 in. Courtesy of the artist, Waltham, Massachusetts
Sol Africa, niedatowany. Akryl na płótnie, 111,8 x 111,8 cm. Ze zbiorów artystki, Waltham, Massachusetts

RICHARD ANUSZKIEWICZ • 1930

Born in 1930 in Erie, Pennsylvania, Richard Anuszkiewicz grew to love painting at a very early age. He developed his education at various colleges, including a Bachelor of Fine Arts degree from the Cleveland Institute of Art (Ohio) and a Master of Fine Arts degree from Yale University (New Haven, Connecticut), studying under the highly influential color theorist Josef Albers, and finally a Bachelor of Science degree from Kent State University in Ohio.

As a student of Josef Albers, Anuszkiewicz shares Albers' fascination with shapes and their relationships to color. A major force in the op art movement, Anuszkiewicz is concerned with the optical changes that occur when different high-intensity colors are applied to the same geometric configurations. Each of his works has its own rhythm and, therefore, its own energy as part of a lyrical composition. He has won many awards and has been a frequent exhibitor in museums throughout the world. His work is included in the collections of the Hirshhorn Museum and Corcoran Gallery of Art, both in Washington, D.C.; the Fogg Museum of Harvard University in Cambridge, Massachusetts; and the Whitney Museum of American Art, the Metropolitan Museum, and the Museum of Modern Art, all in New York City.

In 1957 Anuszkiewicz moved to New York City where he soon received critical success in various one-man exhibitions, as well as acquisitions by the Museum of Modern Art and inclusion in the Whitney Museum of American Art Annual Exhibition in 1963. By 1965 he had firmly established himself as the op art movement's leader by his inclusion in a historically important exhibition at the Museum of Modern Art, *The Responsive Eye*.

www.rogallery.com

Urodzony w 1930 roku w Erie w stanie Pensylwania Richard Anuszkiewicz pokochał malowanie w bardzo młodym wieku. Kształcił się w wielu uczelniach, jest absolwentem między innymi Kent State University w Ohio, Cleveland Institute of Art w Ohio oraz Uniwersytetu Yale w Connecticut, gdzie zdobył tytuł magistra sztuk pięknych, studiując pod okiem bardzo wpływowego teoretyka koloru Josefa Albersa.

Jako student Josefa Albersa Anuszkiewicz był podobnie jak Albers zafascynowany kształtami i ich powiązaniem z kolorem. Będąc ważną postacią w op-artcie, Anuszkiewicz zajmuje się zmianami optycznymi, pojawiającymi się, gdy różne kolory o wysokiej intensywności są nakładane na te same konfiguracje geometryczne. Każda jego praca ma swój rytm i przez to też własną energię – jako część kompozycji lirycznej. Anuszkiewicz zdobył wiele nagród i często wystawiał swoje prace w muzeach na całym świecie. Jego obrazy znajdują się w waszyngtońskich kolekcjach Hirshhorn Museum oraz Corcoran Gallery of Art, a także w Fogg Museum przy Uniwersytecie Harvarda w Massachusetts oraz w następujących galeriach w Nowym Jorku: Muzzeum Sztuki Nowoczesnej, Whitney Museum of American Art oraz Metropolitan Museum.

W 1957 r. Anuszkiewicz przeniósł się do Nowego Jorku, gdzie w szybkim czasie osiągnął znaczący sukces po szeregu wystaw indywidualnych, a jego pracami zainteresowały się Muzzeum Sztuki Nowoczesnej oraz Whitney Museum of American Art. W 1965 roku był już uznanym, czołowym przedstawicielem op-artu, a jego prace zostały włączone do historycznej wystawy w Muzzeum Sztuki Nowoczesnej pt. „The Responsive Eye”.

www.rogallery.com

RICHARD ANUSZKIEWICZ

Hommage to Van Gogh, 1957

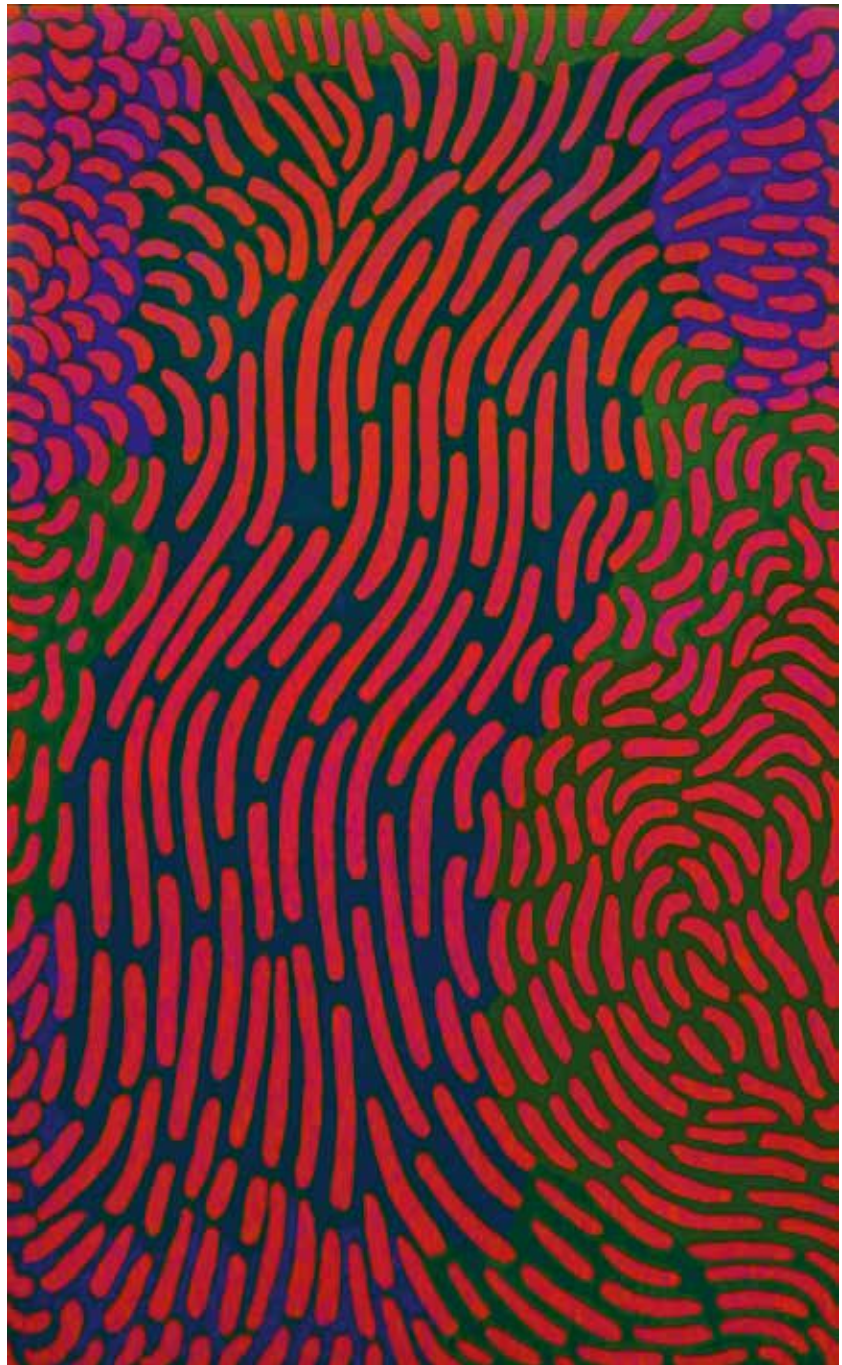
Oil on canvas, 51 ½ x 31 ½ in.

Courtesy of the artist,
Englewood, New Jersey

W hołdzie van Goghowi, 1957

Olej na płótnie, 130,8 x 80 cm

*Ze zbiorów artysty, Englewood,
New Jersey*

ALICE BABER • 1928-1982

Alice Baber began painting at the age of eight, later studying art at Lindenwood College for Women in St. Charles, Missouri, and Indiana University. She also traveled worldwide, studying at the Ecole des Beaux-Arts in Fontainebleau, France, and living in Paris throughout the late 1950s and 1960s. She was a member of the March Gallery on Tenth Street in New York City and was art editor of *McCall's* magazine.

Baber was instrumental in organizing exhibitions of women artists at a time when women were still struggling to gain prominence in the international art world. Her legacy is honored at the Baber Midwest Modern Art Collection of the Greater Lafayette Museum of Art in Indiana, and the Alice Baber Memorial Art Library established at the Guild Hall Museum of East Hampton, New York. Her paintings are in major museum collections around the world.

Baber's work is recognized for its luminous, abstract shapes, particularly in stained canvases filled with clear, radiant color. Her compositions often consist of multiple round or ovoid shapes.

www.niagara.edu/cam/art_of_70s/Artists/baber.html

Alice Baber zaczęła malować w wieku ośmiu lat, a swoją edukację artystyczną rozpoczęła w Lindenwood College w St. Charles w stanie Missouri, po czym podjęła studia na Uniwersytecie w Indianie. Podróżowała po całym świecie, studiowała w Ecole des Beaux-Arts w Fontainebleau we Francji i od końca lat 50-tych do końca lat 60-tych ubiegłego wieku mieszkała w Paryżu. Należała do grupy March Gallery na 10. Ulicy w Nowym Jorku, była też dyrektorką artystyczną magazynu *McCall's*.

Baber odegrała kluczową rolę przy organizowaniu wystaw innych artystek w okresie, kiedy kobietom nie było łatwo wybić się w międzynarodowym świecie sztuki. Jej dorobek znajduje się w Baber Midwest Modern Art Collection w galerii Greater Lafayette Museum of Art w Indianie, a także w nowojorskiej Alice Baber Memorial Art Library założonej w Guild Hall Museum of East Hampton w Nowym Jorku. Obrazy Alice Baber znajdują się w kolekcjach ważnych muzeów na całym świecie.

Prace Baber są cenione za rozświetlone, abstrakcyjne kształty, szczególnie w przypadku płócien przepelnionych jasnymi, wyrazistymi kolorami. Jej kompozycje składają się z licznych okrągłych lub owalnych kształtów.

www.niagara.edu/cam/art_of_70s/Artists/baber.html

Next page:

The Ladder of the Jaguar, undated. Oil on canvas, 67 ¾ x 73 ½ in.
Gift of The Estate of Alice Baber to ART in Embassies, Washington, D.C.

Następna strona:
Drabina jaguara, niedatowany. Olej na płótnie, 171,1 x 186,7 cm
Przekazany przez Alice Baber do kolekcji „Sztuka w ambasadach”, Waszyngton

ALICE BABER

LAURIE GODDARD • 1953

Lyrical Abstraction

“This body of abstract landscapes comprises reflections of Italy, Japan, the Middle East and Western Massachusetts as well as distillations of their cultures. My favorite materials are encaustics, water based paints and varnishes, oxidized semi-precious leaf and charcoal on both hardboard panels and watercolor paper. The result can be seen as a cool amalgam of both a moment or a lifetime. This process, the addition and subtraction of color and the manipulation of the leaf through patination, pushes the limits of water based mediums, and forces their compatibility with metals. Through this tension and transformation the work becomes a travelogue of modern and antique imagery. The Asian influence on my work comes from study of Japanese architecture and calligraphy. The Italian influence is from a few wonderful years living in Milan, and subsequent return visits.

I have been fortunate to have been invited by our government [ART in Embassies] to teach abstract art in Bahrain and the Kingdom of Saudi Arabia. This was primarily to younger women artists in various locations. This has been a transformational adventure and the artists there are very excited and inspired by these mutually exhilarating workshops.

Western Massachusetts, where I now live, provides inspiration in the form of ever changing beauty and urgency. Now that I have traveled a bit in the Middle East – Morocco, Jordan, Bahrain and Saudi Arabia – the desert, the pace and rhythms of the Berber and Bedouin, the colors and particularly the music are influencing my work in new ways. In my attempt to reveal underlying structures and reconnect eras, I have come to realize that these references are wonderfully compatible.

Abstrakcja liryczna

„Ta seria abstrakcyjnych krajobrazów zawiera impresje z Włoch, Japonii, Bliskiego Wschodu i zachodniej części Massachusetts, będące kwintesencją kultury tych miejsc. Moje ulubione materiały to farby enkaustyczne i akwarelowe, lakiery, tlenione folie z metali półszlachetnych i węgiel drzewny na twardej płycie pilśniowej i papierze akwarelowym. Materiały te umożliwiają zachowanie zarówno ulotności, jak i trwałości, poprzez dodawanie bądź odejmowanie koloru i obrabianie folii metodą patynowania. Wyznacza to nowe granice w zakresie wykorzystywania rozpuszczalników działających w oparciu o wodę, które stają się kompatybilne z metalami. Takie napięcia i transformacje łączą w sobie obrazowanie współczesne i starożytne. Azjatyckie wpływy w moich dziełach biorą się z badań nad japońską architekturą i kaligrafią. Inspiracje włoskie czerpię z kilku wspaniałych lat spędzonych w Mediolanie i licznych podróży do Włoch.

W ramach programu „Sztuka w ambasadach” miałam niezwykłą możliwość przybliżania sztuki abstrakcyjnej młodym artystkom w Bahrajnie i Arabii Saudyjskiej. Przygoda ta odmieniła moje życie, a miejscowi artyści byli bardzo zmotywowani i zainspirowani warsztatami, które dostarczyły dużo radości obydwu stronom.

Obecnie mieszkam w zachodnim Massachusetts, którego piękno i zmienność są dla mnie inspiracją. Dzięki podróżom po Bliskim Wschodzie, Maroku, Jordanii, Bahrajnie i Arabii Saudyjskiej na nowo odkryłam pustynię, tempo i rytm życia Berberów oraz Beduinów, kolory i przede wszystkim muzykę. W poszukiwaniu podstawowych struktur, podejmując próby połączenia różnych epok, zdałam sobie sprawę, że wszystkie te odniesienia pozostają ze sobą w pełnej harmonii.

LAURIE GODDARD

I am influenced by the great Modernists and the Abstract Expressionists, as well as sublime music and poetry. Gesture, serenity, memory, elegance and the thrill of the hunt are my main motives in painting. I am a process oriented artist, using materials at hand in new and unconventional ways."

www.lauriegoddard.com

Moja sztuka znajduje się pod dużym wpływem wybitnych przedstawicieli modernizmu i abstrakcyjnego ekspresjonizmu, a także muzyki i poezji. Motywy przewodnie to ruch, spokój, pamięć, elegancja i dreszcz poszukiwań. Jestem artystką zorientowaną na proces, korzystam z dostępnym materiałów w sposób nowy i niekonwencjonalny."

www.lauriegoddard.com

Witness to a Ceremony, undated

Encaustic, metal leaf, and mixed media, 24 x 36 in. Courtesy of the artist, Shelburne Falls, Massachusetts

Świadek ceremonii, niedatowany

Techniki enkaustyczne i mieszane, folia metalowa, 61 x 91 cm. Ze zbiorów artystki, Shelburne Falls, Massachusetts

LAURIE GODDARD

Riff on the Great American Song Book #2, undated
Encaustic and mixed media, 24 x 24 in. Courtesy of the artist, Shelburne Falls, Massachusetts

Wariacja z Great American Song Book #2, niedatowany
Techniki enkaustyczne i mieszane, 61 x 61 cm. Ze zbiorów artystki, Shelburne Falls, Massachusetts

LAURIE GODDARD

Salvation Series #1, undated
Encaustic and mixed media, 30 x 24 in.
Courtesy of the artist, Shelburne Falls,
Massachusetts

Seria zbawienie #1, niedatowany
Techniki enkaustyczne i mieszane, 76,2 x 61 cm
Ze zbiorów artystki, Shelburne Falls, Massachusetts

LAURIE GODDARD

The Early Explorers, undated

Encaustic and mixed media, 30 x 24 in. Courtesy of the artist, Shelburne Falls, Massachusetts

Pierwsi odkrywcy, niedatowany

Techniki enkaustyczne i mieszane, 76,2 x 61 cm. Ze zbiorów artystki, Shelburne Falls, Massachusetts

JACOB LAWRENCE • 1917-2000

Jacob Lawrence, who lived much of his life in lower Manhattan, was a great American modern painter whose subjects were history and urban life. Born in Atlantic City, New Jersey, Lawrence is best known for his narrative series of tempera paintings based on his own life and that of his peers who migrated from the South to the North. His vivid canvases typically have bold planes of color and symbolic elements of the African American heritage of struggles, aspirations, and accomplishments. His paintings are a unique blend of sensibilities – part narrative mural painting, part social realism, and part modernist abstraction.

In 1946 Lawrence began teaching at Black Mountain College in North Carolina at the invitation of Josef Albers. He also taught in New York at the Art Students League, New School for Social Research, and Pratt Institute, and in Maine at the Skowhegan School. In 1971 he became a professor of art at the University of Washington in Seattle, where he retired in 1986 as professor emeritus. Throughout the 1970s, 1980s, and 1990s, Lawrence continued to paint subjects that referred to racial and social issues of African Americans and devoted himself to commissions, especially for murals and limited edition prints to benefit non-profit organizations, including New York's Lincoln Center for the Performing Arts, for which *Supermarket Flora* was created.

In 1999 the year before Lawrence's death, he and his wife, painter Gwendolyn Knight, established a foundation to create an art center in Harlem named for Lawrence.

Jacob Lawrence, wybitny malarz modernistyczny, przez większą część życia mieszkał na Dolnym Manhattanie, a jego obrazy przedstawiają głównie miejską przestrzeń i historię jego życia. Urodził się w Atlantic City w stanie New Jersey. Lawrence znany jest przede wszystkim ze swojej narracyjnej serii obrazów temperowych, dla których inspirację stanowiły jego własne doświadczenia i życie jego rówieśników, emigrujących z południa na północ. Jego płótna są żywe, zazwyczaj przedstawiają kolorowe przestrzenie i symbolicznie odnoszą się do historii walki, aspiracji i osiągnięć Afroamerykanów; w wyjątkowy sposób łączą w sobie różne rodzaje wrażliwości – czerpią z narracyjnego malarstwa ściennego, socrealizmu i modernistycznej abstrakcji.

W 1946 r., na zaproszenie Josefa Albersa, Lawrence rozpoczął nauczanie w Black Mountain College w Karolinie Północnej. Wykładał w Art Students League w Nowym Jorku, New School for Social Research, Pratt Institute oraz w Skowhegan School w stanie Maine. W 1971 r. został profesorem sztuki na University of Washington w Seattle, gdzie w roku 1986 przeszedł na emeryturę i pracował jako profesor emeritus. W latach 70-tych, 80-tych i 90-tych XX w. Lawrence nadal odnosił się w swoim malarstwie do rasowych i społecznych problemów Afroamerykanów. Zajął się realizacją zleceń, przede wszystkim murali oraz druków w ograniczonym nakładzie dla organizacji non-profit, w tym dla Lincoln Center for Performing Arts, dla którego namalował *Kwiaty z supermarketu*.

W 1999 r., na rok przed swoją śmiercią, Lawrence założył wraz z żoną, malarką Gwendolyn Knight, fundację swojego imienia, której celem było stworzenie centrum sztuki w Harlemie.

JACOB LAWRENCE

Supermarket Flora, 1997
Silkscreen on paper, 38 x 30 in.
Courtesy of the Foundation for
Art and Preservation in Embassies,
Washington, D.C.

Kwiaty z supermarketu, 1997
Sitodruk na papierze, 96,5 x 76,2 cm
Ze zbiorów Foundation for Art
and Preservation in Embassies,
Waszyngton

1/10

104 Jan - 1997

JOHN W. NIETO • 1936

John Nieto is one of America's most dynamic contemporary artists, concentrating on themes that transcend mere representation. He utilizes intense primary colors, applied in bold strokes to give dimension and character to the canvas. In his etchings and drawings, Nieto employs classic linear techniques to create images of great detail and depth. In all of Nieto's art, sensitivity and respect for his subject are projected. He concentrates on capturing in his work his unique vision of the subjects he paints on canvases of vibrant, electric hues. The bold imagery of Nieto's dynamic style is the essence of his art through which he seeks to evoke a reaction or response from the viewer. His art is a synthesis of his philosophy and his technical versatility, a powerful expression of pride and vitality.

Nieto is unique among contemporary American artists. His personal philosophies are a vital element of his consummate style. Nieto states, "I employ a subject matter that is familiar and express it the way I see it." This is accomplished via his use of vibrant color and strong assertive line. The combination of his sensitivity with his technical versatility becomes the vehicle that allows him to transcend the ordinary.

After participating in an exhibit at the John F. Kennedy Center for the Performing Arts in Washington, D.C., Nieto met with President Reagan in the Oval Office of the White House and presented him with the painting *Delegate to the White House*. The painting hung in Washington for the duration of the President's term of office and now has been included in the Reagan Presidential Library in Simi Valley, California.

Nieto's distinctive style, combination of subject matter, bold comparisons, and searing color, is instantly recognizable, and collectors throughout the United States and abroad prize his work. He has produced bronze sculptures, etchings, lithographs and silkscreen prints, in addition to drawings in pastel crayon and charcoal. The past several years, however, have been devoted almost exclusively to painting.

John Nieto jest jednym z najbardziej dynamicznych współczesnych artystów amerykańskich i koncentruje się na tematach wykraczających poza zwykłe przedstawianie rzeczy. Maluje z wykorzystaniem intensywnych kolorów podstawowych a jego pociągnięcia pędzla są zdecydowane, co dodaje płótnom wymiaru i charakteru. W swoich rycinach i rysunkach Nieto stosuje klasyczne techniki liniowe, które nadają obrazom szczegółowość i głębię. Cała sztuka Nieto jest wyrazem jego wrażliwości i szacunku dla tematów, które porusza. W swoich dziełach stara się przedstawiać niepowtarzalną wizję za pomocą żywych i elektryzujących barw. Odważne obrazowanie w dynamicznym stylu stanowi trzon sztuki, w której Nieto chce uzyskać od odbiorcy odpowiedź bądź zmusić go do reakcji. Jego sztuka stanowi syntezę filozofii i technicznej różnorodności oraz jest wyrazem dumy i witalności.

Nieto jest wyjątkowym współczesnym artystą amerykańskim. Jego filozofia stanowi nieodłączny element jego wytrwanego stylu. Nieto mówi, że zajmuje się tematami, które zna i maluje je ze swojej perspektywy. Udaje mu się to dzięki zastosowaniu żywych kolorów i stanowczych kresek. Połączenie wrażliwości i technicznej różnorodności umożliwia mu wykroczenie poza codzienność.

Po pokazie w John F. Kennedy Center for the Performing Arts in Waszyngtonie Nieto spotkał się w Gabinetce Owalnym w Białym Domu z prezydentem Reaganem i podarował mu obraz *Delegate in the White House*. Obraz wisiał w Waszyngtonie za prezydentury Reagana, a obecnie znajduje się w bibliotece prezydenckiej Ronalda Reagana w Simi Valley w Kalifornii.

Wyjątkowy styl Nieto, na który składa się niepowtarzalne połączenie tematyki, odważnych kontrastów i charakterystycznych kolorów, jest od razu rozpoznawalny – kolekcjonerzy ze Stanów Zjednoczonych i z zagranicy cenią sobie jego prace. Nieto stworzył rzeźby z brązu, ryciny, litografie i sitodruki, a także rysunki pastelami i węglem. Przez ostatnie lata w większości poświęcił się malarstwu.

JOHN W. NIETO

John Nieto's family roots run deep in New Mexico, as it has been his ancestral homeland for more than 300 years. John and his family have lived in various northern New Mexico towns, and now reside in Texas.

<http://ventanafineart.com/john-nieto>

Rodzinne korzenie Nieto sięgają Nowego Meksyku, gdzie jego przodkowie mieszkają od ponad 300 lat. Nieto mieszkał z rodziną w wielu miastach na północy Nowego Meksyku, a teraz w Teksasie.

<http://ventanafineart.com/john-nieto>

Grinding Corn, undated. Acrylic on canvas, 48 x 60 in. Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe, New Mexico

Mielenie kukurydzy, niedatowany. Akryl na płótnie, 121,9 x 152,4 cm. Ze zbiorów artysty oraz galerii Ventana Fine Art, Santa Fe, Nowy Meksyk

JOHN W. NIETO

Courting Blanket, undated. Acrylic on canvas, 40 x 44 in. Courtesy of the artist and Ventana Fine Art, Santa Fe, New Mexico
Koc do złotych, niedatowany. Akryl na płótnie, 101,6 x 111,8 cm. Ze zbiorów artysty oraz galerii Ventana Fine Art, Santa Fe, Nowy Meksyk

BRIAN SHURE • 1952

“My subject matter has come to be not just urban public spaces, which are after all a projection of our ideas about civility, but also the people who use these spaces. They pass through on their way to and from work, or looking for something or someone, daydreaming and running errands. These quotidian scenes lacking in outward drama, represent our highest ideals of mutual respect, tolerance and collective activity. With quiet, calm dignity people take part in a utopian experiment in peaceful co-existence. The possibility of walking – or just being – without fear, in the complex infrastructure of an urban public space, is as amazing as the possibility of walking on the moon.”

Brian Shure is a painter and printmaker working with representations of the city as an actor in the human dramas of everyday life. He received a Bachelor of Arts degree from Antioch College (Yellow Springs, Ohio), apprenticed with Ernest DeSoto at Collectors Press in San Francisco, California, and worked as a professional lithographer for fifteen years. With his wife, art historian Evelyn Lincoln, he published and printed editions under their imprint, Smalltree Press, and he was a Master Printer and Coordinator of the China Woodblock Program at Crown Point Press from 1987 to 1994. Shure's etchings of Ise-Jingu were printed in 2000 when he was a resident artist at Tokugenji Press in Nara, Japan. In 2004 he completed a group of murals for the Pittsburgh Federal Courthouse (Pennsylvania).

Shure has taught as a visiting artist at Brown and Cornell universities (Providence, Rhode Island and Ithaca, New York, respectively); has given workshops in the U.S., Japan, and Mexico; and has been teaching in the Printmaking Department at the Rhode Island School of Design (Providence) since 1996. He is a member of the advisory board of Highpoint Press in Minneapolis, Minnesota. He is the author of two books on the technique of chine collé: *Magical Secrets about Chine Collé*, and *Chine Collé, A Printer's Handbook*.

<http://brianshure.com/index.php?/biography/bio/>

„Zajmuję się nie tylko miejską przestrzenią publiczną, która w rzeczywistości jest projekcją naszych wyobrażeń na temat współżycia społecznego. Interesują mnie także ludzie, którzy z tej przestrzeni korzystają w drodze do pracy, gdy kogoś lub czegoś szukają, oddają się marzeniom bądź załatwiają sprawunki. Takie codzienne sceny, na pierwszy rzut oka pozbawione dramaturgii, stanowią najdonioślejszy wyraz wzajemnego szacunku, tolerancji i wspólnego działania. Ludzie uczestniczą w utopijnym eksperymencie pokojowego współistnienia w milczeniu, ze spokojem i godnością. Możliwość poruszania się w złożonej infrastrukturze publicznej przestrzeni miejskiej bez lęku, a nawet samego w niej istnienia, jest równie zadziwiająca, jak chodzenie po Księżycu.”

Brian Shure jest malarzem i grafiką tworzącym dzieła, w których miasta są uczestnikami codziennych ludzkich dramatów. Shure uzyskał stopień licencjata na Antioch College w Yellow Springs w stanie Ohio, odbył praktykę u Ernesta DeSoto w wydawnictwie Collectors Press w San Francisco, w Kalifornii i przez piętnaście lat pracował jako litograf. Wraz z żoną Evelyn Lincoln, historykiem sztuki, drukował i wydawał publikacje w ramach serii Smalltree Press. Od 1987 do 1994 r. był także głównym drukarzem i koordynatorem programu chińskich drzeworytów w studio Crown Point Press (China Woodblock Program). Jego ryciny przedstawiające kompleks świątyni Ise-Jingu wydrukowano w roku 2000, gdy Shure był artystą-rezydentem w Tokugenji Press w Nara w Japonii. W roku 2004 zakończył prace nad zestawem murali dla budynku sądu federalnego w Pittsburghu w Pensylwanii.

Jako wizytujący artysta Shure nauczał na uniwersytetach Brown i Cornell (odpowiednio w Providence w stanie Rhode Island i w Ithace w stanie Nowy Jork), od 1996 r. prowadzi warsztaty w Stanach Zjednoczonych, Japonii oraz Meksyku oraz zajęcia z druku w Rhode Island School of Design. Jest członkiem rady doradczej Highpoint Press w Minneapolis w stanie Minnesota. Shure napisał dwie książki na temat techniki chine-collé: *Magical Secrets about Chine Collé* oraz *Chine Collé, A Printer's Handbook*.

<http://brianshure.com/index.php?/biography/bio/>

BRIAN SHURE

Turtle Bay, 2005

Oil on linen, 73 x 109 in.

Courtesy of the artist and Katharina Rich Perlow Gallery, New York, New York

Zatoka Żółwi, 2005

Olej na płótnie lnianym, 185,4 x 279,4 cm

Ze zbiorów artysty oraz galerii Katharina Rich Perlow, Nowy Jork

ANDY WARHOL • 1930-1987

Andy Warhol was born Andrew Warhola on August 6, 1928, in a two-room row house apartment at 73 Orr Street in Pittsburgh, Pennsylvania. His parents, Carpatho-Rusyn immigrants Andrej and Julia Warhola, had three sons. Andy was their youngest.

Devout Byzantine Catholics, the family attended mass regularly and observed the traditions of their Eastern European heritage. Warhol's father, a laborer, moved his family to a brick home on Dawson Street in 1934. Warhol attended the nearby Holmes School and took free art classes at Carnegie Institute (now The Carnegie Museum of Art). In addition to drawing, Hollywood movies enraptured the child and he frequented the local cinema. When he was about nine years old, he received his first camera. Andy enjoyed taking pictures, and he developed them himself in his basement.

Andrej Warhola died in 1942, the same year that Andy entered Schenley High School. Recognizing his son's talent, Andrej had saved money to pay for his college education. Warhol attended Carnegie Institute of Technology (now Carnegie Mellon University) from 1945 to 1949. He earned a Bachelor of Fine Arts degree in pictorial design with the goal of becoming a commercial illustrator. During these years he worked in the display department at Horne's department store.

Soon after graduating, Warhol moved to New York City to pursue a career as a commercial artist. His work debuted in *Glamour* magazine in September 1949. Warhol became one of the most successful illustrators of the 1950s, winning numerous awards. He had a unique, whimsical style of drawing that belied its frequent sources: traced photographs and imagery. At times Warhol employed the delightfully quirky handwriting of his mother, who was always credited as "Andy Warhol's Mother." Julia Warhola left Pittsburgh in 1952 and lived with her son for almost twenty years before her death in 1972 in Pittsburgh.

Andy Warhol urodził się jako Andrew Warhola 6 sierpnia 1928 r. w dwupokojowym szeregowcu przy Orr Street 73 w Pittsburgu w Pensylwanii. Jego rodzice, Andrej i Julia Warhola, byli Karpatorusinami i mieli trzech synów, z których Andy był najmłodszy.

Rodzina należała do kościoła greckokatolickiego, regularnie chodziła na msze, była bardzo religijna i przestrzegała tradycji wschodnioeuropejskich. Ojciec Warhola był robotnikiem, w 1934 r. rodzina przeniosła się do ceglanego domu przy Dawson Street. Warhol chodził do miejscowej Holmes School i pobierał bezpłatne lekcje sztuki w Instytucie Carnegie (obecnie The Carnegie Museum of Art). Jako dziecko interesował się rysunkiem oraz filmami z Hollywood – często chodził do lokalnego kina. W wieku ok. 9 lat dostał pierwszy aparat fotograficzny. Lubił robić zdjęcia, które sam wywoływał w piwnicy.

Andrej Warhola zmarł w roku 1942, gdy Andy zaczął uczęszczać do Schenley High School. Ojciec zdawał sobie sprawę z talentu syna, więc odłożył pieniądze na jego wyższe wykształcenie. W latach 1945-1949 Warhol uczył się w Instytucie Technologii Carnegie (obecnie Carnegie Mellon University). Uzyskał tytuł licencjata sztuk pięknych ze wzornictwa malarskiego, ponieważ chciał zostać zawodowym ilustratorem. W tym czasie pracował w domu handlowym Horne, gdzie był odpowiedzialny za wystawę.

Wkrótce po ukończeniu szkoły Warhol przeprowadził się do Nowego Jorku, aby rozpocząć karierę zawodowego artysty. Debiutował dla magazynu *Glamour* we wrześniu 1949 r. W latach 50-tych XX w. stał się jednym z najbardziej wziętych ilustratorów i zdobywał wiele nagród. Jego styl rysowania był wyjątkowy i wymyślny, a liczne inspiracje – takie jak skalkowane zdjęcia bądź obrazy – trudne do wychwycenia. Czasami Warhol wykorzystywał rozbrajająco dziwaczne, odręczne pismo swojej matki, zawsze opatrując je podpisem: *Matka Andyego Warhola*. Julia Warhola opuściła Pittsburg w roku 1952 i przez prawie dwadzieścia lat mieszkała z synem, prawie aż do śmierci w 1972 r.

ANDY WARHOL

Warhol rewarded himself for his hard work by taking a round-the-world vacation with his friend Charles Lisanby, from June 16 to August 12, 1956. They toured Hawaii and many countries in Asia and Europe. It was Warhol's first trip abroad and a significant event in his life.

Serendipity 3, a trendy restaurant and ice cream parlor located on Manhattan's Upper East Side, was a place where Warhol sometimes exhibited his work. He often held parties there – his friends could gorge themselves on the restaurant's signature *Frrrozen Hot Chocolate* while helping Warhol hand-color his self-published artists' books.

In the late 1950s, Warhol began to devote more energy to painting. He made his first pop paintings, which he based on comics and ads, in 1961. The following year marked the beginning of Warhol's celebrity. He debuted his famous *Campbell's Soup Can* series, which caused a sensation in the art world. Shortly thereafter he began a large sequence of movie star portraits, including Marilyn Monroe, Elvis Presley, and Elizabeth Taylor. Warhol also started his series of *Death and Disaster* paintings at that time.

Between 1963 and 1968 Warhol worked with his Superstar performers and various other people to create hundreds of films. These films were scripted and improvised, ranging from conceptual experiments and simple narratives to short portraits and sexploitation features. His works include *Empire* (1964), *The Chelsea Girls* (1966), and the *Screen Tests* (1964-66).

Warhol's first exhibition of sculptures was held in 1964. It included hundreds of replicas of large supermarket product boxes, including *Brillo Boxes* and *Heinz Boxes*. For this occasion, he premiered his new studio, painted silver and known as The Factory. It quickly became "the" place to be in New York; parties held there were mentioned in gossip columns throughout the country. Warhol held court at Max's Kansas City, a nightclub that was a popular hangout among artists

Aby wynagrodzić sobie ciężką pracę, Warhol pojechał na wakacje w podróż dookoła świata z przyjacielem Charlesem Lisanbym, która trwała od 16 czerwca do 12 sierpnia 1956 r. Odwiedzili Hawaje i wiele krajów w Azji i Europie. Była to pierwsza zagraniczna podróż Warhola i stanowiła w jego życiu ważną cezurę.

Od czasu do czasu Warhol wystawiał swoje prace w Serendipity 3, modnej restauracji i lodziarni w Upper East Side, jednej z dzielnic na Manhattanie. Często organizował tam imprezy, podczas których jego przyjaciele raczyli się kultową mrożoną gorącą czekoladą (*Frrrozen Hot Chocolate*) oraz pomagali Warholowi w ręcznym malowaniu jego książek artystycznych, które sam wydawał.

Pod koniec lat 50-tych XX w. Warhol zaczął więcej malować. W 1961 r. stworzył swoje pierwsze obrazy w nurcie pop, inspirowane komiksami i reklamami. Na kolejny rok przypadł początek popularności Warhola. Stworzył serię obrazów *Puszki z zupą firmy Campbell*, która stała się sensacją w świecie artystycznym. Wkrótce potem rozpoczął pracę nad serią portretów gwiazd kina, w tym Marilyn Monroe, Elvise Presleya oraz Elizabeth Taylor oraz nad serią obrazów *Śmierć i katastrofa*.

W latach 1963-1968 Warhol współpracował z gwiazdami świata artystycznego (seria *Superstar performers*) i innymi osobami przy tworzeniu setek filmów. Były to zarówno filmy realizowane w oparciu o scenariusz, jak i improwizowane, konceptualne eksperymenty i proste narracje towarzyszące krótkometrażowym portretom oraz filmom z gatunku „sexploitation”. Do jego dzieł zaliczają się *Empire* (1964), *The Chelsea Girls* (1966) oraz *Screen Tests* (1964-66).

Pierwsza wystawa rzeźb Warhola odbyła się w 1964 r. i składała się na nią setki replik dużych opakowań produktów z supermarketów, w tym dzieła takie jak *Brillo Boxes* oraz *Heinz Boxes*. Z tej okazji Warhol otworzył swoje nowe studio, wykończone w srebrnych barwach i nazwane The Factory. Było to jedno z

ANDY WARHOL

and celebrities. By the mid-1960s he was a frequent presence in magazines and the media.

Warhol expanded into the realm of performance art with a traveling multimedia show called *The Exploding Plastic Inevitable*, which featured The Velvet Underground, a rock band. In 1966 Warhol exhibited *Cow Wallpaper* and *Silver Clouds* at the Leo Castelli Gallery.

Warhol self-published a large series of artists' books in the 1950s, but the first one to be mass-produced was *Andy Warhol's Index (Book)*, published in 1967. Two years later he co-founded *Interview*, a magazine devoted to film, fashion, and popular culture. *Interview* is still in circulation today. His later books include *THE Philosophy of Andy Warhol (From A to B and Back Again)* (1975), *Exposures* (1979), *POPism* (1980), and *America* (1985). Most of his books were based on transcribed conversations.

In 1974 Warhol started a series of *Time Capsules*: cardboard boxes that he filled with the materials of his everyday life, including mail, photos, art, clothing, collectibles, etc. The artist produced over 600 of them and they are now an archival goldmine of his life and times.

Throughout the 1970s Warhol frequently socialized with celebrities such as Jackie Kennedy Onassis and Truman Capote, both of whom had been important early subjects in his art. He started to receive dozens – and soon hundreds – of commissions for painted portraits from wealthy socialites, musicians, and film stars. Celebrity portraits developed into a significant aspect of his career and a main source of income. He was a regular partygoer at Studio 54, the famous New York disco, along with celebrities such as fashion designer Halston, entertainer Liza Minnelli, and Bianca Jagger.

In 1984, Warhol collaborated with the young artists Jean-Michel Basquiat, Francesco Clemente, and Keith Haring.

tych miejsc w Nowym Jorku, gdzie wypadało bywać – organizowane tam imprezy opisywano w plotkarskich kolumnach w gazetach w całym kraju. Warhol stał się gwiazdą nocnego klubu Max Kansas City, popularnego wśród artystów i celebrytów. Od połowy lat 60-tych XX w. jego nazwisko często pojawiała się w mediach.

Warhol rozpoczął swoją przygodę ze sztuką performatywną od multimedialnego show zatytułowanego *The Exploding Plastic Inevitable*, w którym wystąpił rockowy zespół The Velvet Underground. W 1966 r. Warhol wystawił w galerii Leo Castelli dzieła *Cow Wallpaper* oraz *Silver Clouds*.

W latach 50-tych XX w. Warhol wydał szereg serii książek artystycznych, a pierwszą opublikowaną na masową skalę była *Andy Warhol's Index (Book)*, która ukazała się w 1967 r. Dwa lata później został współtwórcą istniejącego do dziś magazynu *Interview* o filmie, modzie i kulturze popularnej. Warhol wydał jeszcze między innymi następujące książki: *THE Philosophy of Andy Warhol (From A to B and Back Again)* (1975), *Exposures* (1979), *POPism* (1980) oraz *America* (1985). Większość jego książek powstała w oparciu o zapisy rozmów.

W 1974 r. Warhol rozpoczął pracę nad serią *Time Capsules*. Składała się ona z kartonowych pudełek, które artysta wypełnił przedmiotami ze swojego życia codziennego, takimi jak listy, zdjęcia, dzieła sztuki, ubrania, elementy kolekcji, itd. W sumie stworzył ponad 600 takich pudełek, które po dziś dzień stanowią archiwalną kopalnię złota z informacjami o życiu Warhola i czasach, w których żył.

W latach 70-tych XX w. Warhol często spotykał się towarzysko z takimi gwiazdami jak Jackie Kennedy Onassis oraz Truman Capote – były to ważne postaci w jego wczesnych dziełach. Wkrótce zaczął otrzymywać dziesiątki, a następnie setki zleceń na obrazy – z zamożnych środowisk, od muzyków oraz gwiazd filmowych. Portrety celebrytów stały się ważnym elementem jego dorobku i stanowiły główne źródło dochodu.

ANDY WARHOL

Warhol returned to painting with a brush for these artworks, briefly abandoning the silkscreen method he had used exclusively since 1962.

In the mid-1980s his television shows, *Andy Warhol's T.V.* and *Andy Warhol's Fifteen Minutes* were broadcast on New York cable television and nationally on MTV. He created work for *Saturday Night Live*, appeared in an episode of *The Love Boat*, and produced music videos for rock bands such as The Cars. Warhol also signed with a few modeling agencies, appearing in fashion shows and numerous print and television ads.

Warhol was a prolific artist, producing numerous works through the 1970s and 1980s. His paintings, prints, photographs, and drawings from this period include: *Mao*, *Ladies and Gentlemen*, *Skulls*, *Hammer and Sickles*, *Shadows*, *Guns*, *Knives*, *Crosses*, *Dollar Signs*, *Zeitgeist*, and *Camouflage*. Warhol's final two exhibitions were his series of *Last Supper* paintings, shown in Milan and his *Sewn Photos* (multiple prints of identical photos sewn together in a grid), exhibited in New York. Both shows opened in January 1987, one month before his death.

Warhol regularly visited the famous New York nightclub Studio 54, and accompanied by such stars as designer Halston, artist Liza Minnelli and Bianca Jagger.

In 1984 Warhol collaborated with young artists: Jean-Michel Basquiat, Francesco Clement and Keith Haring. He returned to painting with a brush and shortly thereafter adopted the silkscreen method, which he had used since 1962.

In the late 1970s and early 1980s Warhol's television programs – *Andy Warhol's T.V.* and *Andy Warhol's Fifteen Minutes* – were broadcast on New York cable television and nationally on MTV. Warhol created material for the television program *Saturday Night Live*, acted in an episode of the series *Statek miłości*, and also created music videos for rock bands such as The Cars. He signed with several modeling agencies, appeared in fashion shows and numerous print and television ads.

The 1970s and 1980s were very productive years for Warhol's work. In this time many paintings, prints, photographs, and drawings were created, including *Mao*, *Ladies and Gentlemen*, *Skulls*, *Hammer and Sickles*, *Shadows*, *Guns*, *Knives*, *Crosses*, *Dollar Signs*, *Zeitgeist* and *Camouflage*. The last two exhibitions Warhol had were his series of *Last Supper* paintings, shown in Milan, and his *Sewn Photos* (multiple prints of identical photos sewn together in a grid), exhibited in New York. Both shows opened in January 1987, one month before his death.

ANDY WARHOL

Flowers (Black and White), 1974
Screenprint on Arches paper, 47 ¾ x 34 in.
Courtesy of the Foundation for Art and
Preservation in Embassies, Washington, D.C.

Kwiaty (czarno-białe), 1974
Druk sitowy na papierze Arches, 121,3 x 86,4 cm
Ze zbiorów fundacji Foundation for Art and
Preservation in Embassies, Waszyngton

ANDY WARHOL

Flowers (Black and White), 1974
Screenprint on Arches paper, 48 x 34 ½ in.
Courtesy of the Foundation for Art and
Preservation in Embassies, Washington, D.C.

Kwiaty (czarno-białe), 1974
Druk sitowy na papierze Arches, 121,9 x 87,6 cm
Ze zbiorów fundacji Foundation for Art and
Preservation in Embassies, Waszyngton

AW

ANDY WARHOL

Flowers, undated. Screenprint, 36 ¾ x 37 in. Gift of the Foundation for Art and Preservation in Embassies to ART in Embassies, Washington, D.C.

Kwiaty, niedatowany. Druk sitowy, 93,3 x 94 cm. Przekazany przez fundację Foundation for Art and Preservation in Embassies do kolekcji „Sztuka w ambasadach” w Waszyngtonie

LEIGH WEN • 1959

“My paintings express my personal and cultural histories. Having grown up on the island of Taiwan, I have a deep affinity for the elemental power of water and the forces of nature. Now living in America, I feel the ebb and flow of competing cultures. The ancient philosophies of my homeland, which teach self-discipline and selflessness, collide and mingle with Western notions of ego, alienation, and desire.

My working method is a process of subtraction from darkness to light. I carve into the paint with a stylus to bring forth the individual lines that are the central motif of my work. These lines flow across the canvas in rhythms and frequencies that create depths and swells on the painted surface. Something of the self is lost in the resulting tangle, and then regained, only to be lost again. Simplicity and harmony exist within the chaos.”

— Leigh Wen

Leigh Wen resides in New York City, and has exhibited nationally and internationally since the early 1980s. She was born in Taipei, Taiwan, and received her Bachelor of Fine Arts degree from Washington State University, and Master of Art and Master of Fine Arts degrees from the State University of New York at Albany. She has been the recipient of numerous honors and awards throughout her career, including the First Prize in Painting in the Ten Outstanding Young Talents Competition in Taiwan (1979), Outstanding Merit in the Young Artists in Asia Now competition in Hong Kong (1980), the SUNY Albany Purchase Award and the University of Wisconsin Purchase Award (both in 1995), and an Artist Grant from the National Taiwan Art and Humanity Foundation in support of her solo exhibitions in the Taipei Fine Arts Museum. A catalog entitled *The Harbour and the Open Sea* was published for this exhibition. Leigh was awarded a 1997 New York Foundation for the Arts Fellowship. In 1997 she was honored with *The Artist Award of 1997* by the New York State Assembly. In 1998 Leigh's work was selected for inclusion in The New York State Biennial Exhibition at The New York State Museum. In addition, the

„Moje obrazy to opowieść o mnie i moich kulturowych doświadczeniach. Dorastałam na Tajwanie, co sprawiło, że pierwiastki wody i sił natury są mi wyjątkowo bliskie. Teraz, gdy mieszkam w Ameryce, doświadczam ścierania się konkurujących ze sobą kultur. Starożytna filozofia życia kraju, z którego pochodzę, zalecająca samodyscyplinę i altruizm, zderza się i łączy z zachodnimi koncepcjami ego, alienacji i pragnienia.

Moja metoda pracy polega na wydobywaniu światła z ciemności. Rzeźbię w farbie rysikiem, aby wydobyć pojedyncze linie, które stanowią główny motyw mojej pracy. Przeplývają one rytmicznie i regularnie przez płótna, tworząc zagłębienia i zgrubienia na pomalowanej powierzchni. W powstającym zamęciu coś ginie i coś powraca, po czym znika ponownie. Prostota i harmonia współistnieją w chaosie.”

— Leigh Wen

Leigh Wen mieszka w Nowym Jorku. Od lat 80-tych XX w. jej prace były wystawiane w kraju i zagranicą. Urodziła się w Tajpej na Tajwanie, tytuł licencjata sztuk pięknych zdobyła na Washington State University, a magistra – na State University of New York w Alabamie. Otrzymała szereg wyróżnień i nagród: główną nagrodę w konkursie malarskim Ten Outstanding Young Talents Competition na Tajwanie (1979), nagrodę w konkursie Outstanding Merit in the Young Artists in Asia Now w Hongkongu (1980), SUNY Albany Purchase Award oraz University of Wisconsin Purchase Award (obydwie w roku 1995), grant artystyczny od fundacji National Taiwan Art and Humanity Foundation na indywidualną wystawę w Muzeum Sztuk Pięknych w Tajpej. Wystawie tej towarzyszył katalog pt. *The Harbour and the Open Sea*. W 1997 r. Leigh otrzymała stypendium New York Foundation for the Arts Fellowship oraz nagrodę artystyczną przyznaną przez Zgromadzenie Stanowe Nowego Jorku. W roku 1998 prace Leigh znalazły się na zorganizowanej w Muzeum Stanu Nowy Jork wystawie „The New York State Biennial Exhibition”. Ponadto Muzeum Sztuki Współczesnej w Chicago wybrało

LEIGH WEN

Chicago Contemporary Museum of Art selected Leigh's work for the annual Mohawk Hudson Region Juried Exhibition, awarding it First Prize. Her painting, *Untitled #6*, was purchased by the Albany Institute of History and Art for its permanent collection. In 1999 and 2005, Leigh was awarded an artist grant by the Pollock-Krasner Foundation, and in 2000 she received both the New York Foundation for the Arts Fellowship and the Helena Rubinstein Fellowship.

prace Leigh na coroczną wystawę „Mohawk Hudson Region Juried Exhibition”, na której przyznano jej pierwszą nagrodę. Obraz Leigh *Bez tytułu #6* został zakupiony do stałej kolekcji przez Instytut Historii i Sztuki Albany. W latach 1999 oraz 2005 Leigh otrzymała granty artystyczne z fundacji Pollock-Krasner Foundation, a w 2000 r. – z New York Foundation for the Arts oraz z fundacji Heleny Rubinstein.

Next page:

Earth III, undated

Oil on canvas, 72 x 60 in.

Courtesy of the artist, New York, New York

Następna strona:

Ziemia III, *niedatowany*

Olej na płótnie, 182,9 x 152,4 cm

Ze zbiorów artystki, Nowy Jork

LEIGH WEN

Acknowledgments

Washington, D.C.

Sally Mansfield – Curator
Jamie Arbolino – Registrar
Marcia Mayo – Senior Editor
Amanda Brooks – Imaging Manager

Warsaw

Anna Chwedczuk-Szulc – Translator
Joanna Zasuń – Translator

Vienna

Nathalie Mayer – Graphic Designer

Podziękowania

Waszyngton

Sally Mansfield – kurator
Jamie Arbolino – archiwistka
Marcia Mayo – redaktor
Amanda Brooks – opiekun projektu

Warszawa

Anna Chwedczuk-Szulc – tłumacz
Joanna Zasuń – tłumacz

Wiedeń

Nathalie Mayer – projekt graficzny

Published by ART in Embassies
U.S. Department of State, Washington, D.C.
April 2014